

Hortobágyi kitelepített családokra emlékeztünk

Hatalmas juhhodály a puszta mélyében: évtizedek óta nem használják már azt az épületet, amely 1950 és 1953 között több száz családnak volt otthona Kónyán. Itt működött a 12 hortobágyi kényszermunkatábor egyike, ahol 612-en raboskodtak és végeztek rabszolgamunkát, csak azért, mert a kommunista Rákosi-rendszer ellenségeinek nyilvánították őket. Rájuk emlékeztet az a kereszt, amelyet most avattak fel. A vasúti sínekből összeállított kereszt jelkép, mivel a kitelepített családokat vasúton, marhavagonokban internálták a Rákosi diktatúra alatt.

Az emlékművet Rácz László református lelkész áldotta meg. Ő és családja két évet raboskodott itt embertelen körülmények között. Mindössze 14 éves volt, amikor Körmenről Kónyára hurcolták, de felnőtként kellett dolgoznia. Sokféle munkában vettem részt: voltam disznópásztor, rizstelepítő, kubik ásó, sok mindent csináltam – mondta el Rácz László lelkész, egykori kitelepített.

„Dédnagyapámmal együtt dédnagyanyámat és lányaimat kitelepítették Árkusra. Dédnagyapám itt halt meg...” – mondta Papp László a kereszt avatásán. A polgármester hozzátette: tízezer családot hurcoltak bírói ítélet nélkül a hortobágyi kényszermunkatáborokba. Ezekben fegyveres őrizet mellett kellett robotolniuk. A táborokat 70 éve számolták fel, de napjainkban is fontos a kommunista diktatúra áldozatairól beszélni.
- Életben kell tartani az emlékezetet, éppen azért, hogy soha többé elő ne fordulhasson, hogy politikai indokokból bárkit olyan megpróbáltatás érjen, mint elődeinket, akik itt raboskodtak a Hortobágyon – hangsúlyozta a polgármester.

A Nagy Imre Társaság Hajdú-Bihar vármegyei szervezetét Oláh László a szervezet elnöke képviselte. A sajtónak tett nyilatkozatában elmondta, hogy Nagy Imre miniszterelnök 1953-ban megalakult kormánya első intézkedései között szerepelt az emberi méltóság és a törvényes rend helyreállítása és az internálótáborok felszámolása is.

Keresztavatás részeként egy parlagi sast is szabadon engedtek. (kitelepítettek szabadulásának emlékére) A madarat a Hortobágyi Madárkórházban gyógyították meg. Ott, ahol az ötvenes években a Borsós nevű kényszermunkatábor működött.

Melléletek:

Háttérben látható az a juh hodály, ahol a kitelepített családok éltek

Emléktábla

Emlékeztünk

Szervezetünk nevében koszorúztam

Dr. Papp László Debrecen polgármestere

Emlékezők között

A híres csárda